

Cukrzyca

Cukrzyca jest jedną z częstszych chorób dotyczących osoby starsze, dlatego warto wiedzieć, na czym ona polega i na co zwrócić uwagę, jeżeli mamy pod opieką cierpiącego na nią seniora. Podstawową cechą charakterystyczną cukrzycy jest hiperglikemia, a więc podwyższony poziom glukozy we krwi. Cukrzyca ma kilka odmian – wyróżnia się m.in. cukrzycę typu 1., typu 2. oraz cukrzycę ciężarnych.

Charakterystyka poszczególnych typów cukrzycy

Cukrzyca typu 1. różni się od cukrzycy typu 2. przyczynami – do każdego z nich prowadzą inne zmiany zachodzące w organizmie. Cukrzyca typu 1. to choroba autoimmunologiczna, przy której układ odpornościowy organizmu atakuje trzustkę. Narząd ten stopniowo przestaje być zdolny do produkowania insuliny, która jest niezbędna do prawidłowego metabolizowania cukrów, w związku z czym poziom glukozy we krwi wzrasta. Powody takiego działania organizmu nie są znane, są one wynikiem błędu w jego funkcjonowaniu. Ten rodzaj cukrzycy dotyka przeważnie dzieci do 14. roku życia, a także ludzi młodych (do 35. roku życia) i występuje znacznie rzadziej niż typ 2. – stanowi zaledwie 10% wszystkich przypadków tej choroby. Cukrzyca typu 2. natomiast nazywana jest inaczej insulinoniezależną. Polega ona na tym, że trzustka produkuje insulinę, ale organizm nie jest jej w stanie wykorzystać – dochodzi do sytuacji nazywanej insulinopornością. Prowadzi ona do powstania, podobnie jak przy cukrzycy typu 1., hiperglikemii, a więc podwyższonego poziomu cukru we krwi. Przy tym rodzaju cukrzycy, w przeciwieństwie do poprzedniego, ryzyko zachorowania wzrasta wraz z wiekiem – u seniorów spotkamy się więc przede wszystkim z cukrzycą typu 1.

Oba typy cukrzycy różnią się również przebiegiem. Ta typu 1. rozwija się bardzo szybko i większość objawów występuje jednocześnie na samym początku oraz jest dość mocno nasiloną. Należy do nich: ostre pragnienie, spadek wagi, oddawanie dużych ilości moczu z większą niż zwykle częstotliwością, a także nieustanne zmęczenie i brak energii. Niekiedy może dojść do rozwinięcia się bardzo niebezpiecznego stanu, jakim jest kwasica ketonowa. Jego objawami są: całkowity brak apetytu, ból brzucha, nudności i wymioty, gorączka, a także wyczuwalny zapach acetonu w oddechu chorego.

Objawy cukrzycy typu 2. są dość podobne – może nas o niej zaalarmować częste poczucie zmęczenia i senność, zwiększony apetyt i pragnienie, częstsze oddawanie moczu, a także wysokie ciśnienie krwi. Tutaj jednak objawy te początkowo nie są zbyt nasilone, a nawet mogą w ogóle nie występować, dlatego też cukrzyca typu 2. często zostaje rozpoznana dopiero w późniejszym stadium rozwoju.

Opieka nad osobą chorą na cukrzycę

Co powinniśmy mieć na uwadze, jeżeli trafi nam się podopieczny chory na cukrzycę? Jakie szczególne wyzwania stoją przed opiekunem cukrzyka, o czym powinien on pamiętać? Przy obu typach cukrzycy podstawą jest właściwa dieta, którą należy zachowywać niestety już do końca życia i która ma na celu utrzymanie właściwego poziomu cukru we krwi. Chorzy zazwyczaj zmuszeni są również do stosowania zastrzyków z insuliny i wykonywania regularnych badań glukometrem – opiekun powinien więc być w stanie zastąpić w tych czynnościach swojego podopiecznego. Bardzo ważna jest także aktywność fizyczna. To bardzo istotne, aby przestrzegać wskazań lekarza i nie lekceważyć cukrzycy, ponieważ nieleczona prowadzi ona do wielu powikłań, takich jak choroby serca czy nerek, uszkodzenia wzroku, cukrzycowa stopa, a ostatecznie może nawet stać się przyczyną śmierci pacjenta.